

Fitxa 40

PLATJA DE SA TORRETA

DADES GEOGRÀFIQUES I FÍSIQUES:

Municipi: Maó.

Altres topònims: cala Rambles.

Àrees urbanes associades: no n'hi ha.

Accés: a peu pel Camí de Cavalls des de l'estacionament del nucli urbà des Grau.

Orientació de la platja: nord-est.

Superfície de platja: 945m².

Llargada de platja: 250 m.

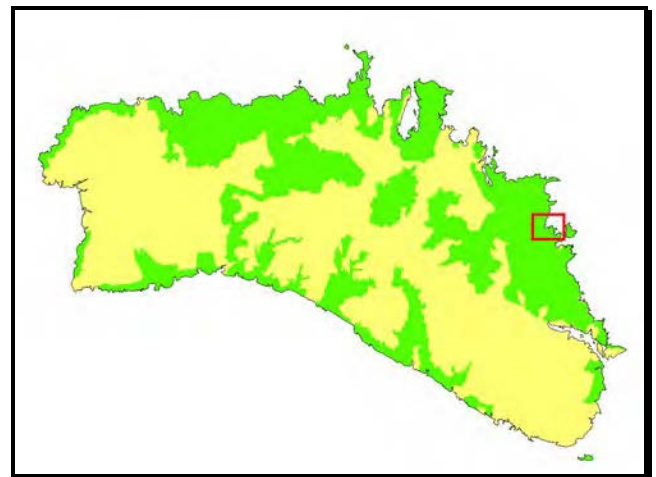
Amplada mitjana de la platja: 10 m.

Grau de freqüentació de la platja: baix, en plena temporada.

Geologia de l'entorn: materials del Carbonífer amb presència de sistema quaternari de deposició, o sigui, platges.

Composició del sediment: d'origen carbonatat orgànic (+90%), amb alta proporció de gra fi i color blanc.

Espai natural protegit: inclosa dins el Parc Natural de l'Albufera des Grau, l'Àrea Natural d'Espècial Interès Me-7 i la Xarxa Natura 2000.

SERVEIS DE PLATJA:

Classificació platges CIM: platja de tipus C (natural sense accés rodat).

Distància a l'estacionament: 2.700 m des des Grau.

Servei de socorrisme: no n'hi ha.

Altres serveis: no n'hi ha.

ENTORN I PAISATGE

La cala de sa Torreta està ubicada dins el Parc Natural de l'Albufera des Grau i és un molt bon exemple de conservació d'una platja en el seu estat més natural.

És una platja relativament llarga i ampla que es troba al fons d'una cala gran i no gaire tancada formada de roques del Carbonífer. La platja queda bastant exposada als vents del quadrant nord-est, la qual cosa fa que bona part de l'any l'arena estigui recoberta de restes de posidònia (vegeu foto adjacent), fet característic d'aquesta platja i que

li dóna un aspecte natural alhora que ens indica la qualitat de les seves aigües interiors, ja que aquesta planta marina només es desenvolupa en indrets amb índexs de qualitat de l'aigua elevats.

Sa Torreta presenta un sistema dunar força estabilitzat amb presència d'un reduït cordó de dunes davanteres en molt bon estat de conservació. En canvi, gairebé no disposa de sistema semiestabilitzat (dunes amb vegetació arbustiva). L'estampa d'aquesta platja es complementa amb el pinar que hi creix darrere. Es tracta d'una plantació de pins, densa, d'exemplars de mida considerable que ofereixen una preuada ombra a l'estiu.

PLANTES I VEGETACIÓ

Aquesta platja deu ser de les poques que queden a Menorca que presenten una imatge de com devien ser la majoria d'elles abans de l'arribada del turisme. La majoria no tenien aquesta presència actual d'una arena ben descoberta, ans al contrari fins ben arran de la mar devien estar cobertes de restes orgàniques, sobretot de posidònia, i una interessant vegetació pionera que les aprofitava per viure. A més, com també passa en aquesta cala, era habitual que el bestiar (normalment les vaques) aprofités les platges per anar a dormir, especialment a l'estiu, cosa que encara incrementava més l'aportació de matèria orgànica.

Aquesta és encara avui la imatge que ens ofereix aquesta platja. Gran part de l'arena està coberta per les restes de posidònia arrossegades pel vent i entre elles hi creixen tant plantes típiques de l'arenal com el violer de platja (*Matthiola sinuata*) (vegeu foto adjacent), el carc marí (*Eryngium maritimum*), *Euphorbia peplis*, el lliri de platja (*Pancreatium maritimum*) o el cent nusos de la mar (*Polygonum maritimum*). I també d'altres que indiquen la presència important de matèria orgànica: el carc gallofer (*Scolymus hispanicus*), bledes bordes (*Beta maritima*), *Chenopodium murale*, lletsó de paret (*Sonchus tenerrhimus*). En canvi, la presència dins la mateixa platja d'espècies com la camamil·la de Menorca (*Santolina chamaecyparissus*), la sempreviva (*Helichrysum stoechas*) o el camot (*Scrophularia ramosissima*) és un símptoma d'un

bon estat de conservació gràcies a una pressió humana encara baixa. La nota discordant, tot i que costi de creure, és el pinar que hi ha darrere la platja. El seu origen no és natural, sinó que al començament del s. XX l'home el va plantar amb la finalitat d'evitar l'entrada d'arena als conreus pròxims a la platja. Avui dia el pinar cobreix una duna que, sense la presència de pins, presentaria una riquesa d'espècies vegetals encara major.

ANIMALS

Gràcies a la riquesa florística de l'arenal d'aquesta cala, aquest és un lloc ideal per a l'observació d'insectes i d'altres invertebrats. Dins aquest grup són especialment vistosos els lepidòpters ropalòcers, és a dir, les papallones diürnes. Hi ha un gran ventall d'espècies especialitzades a viure en ambients dunars, de les quals unes quantes estan presents a Menorca. Així, per exemple, es poden observar: la blaveta d'ugó (*Polyommatus icarus*), la papallona dels cards (*Cynthia cardui*), la papallona llimonera (*Gonepteryx cleopatra*) i (vegeu foto) la grogueta (*Pyronia cecilia*).

Aquesta cala verge del Parc Natural de l'Albufera des Grau també és un indret ideal per observar alguns dels vertebrats que habiten el Parc. Per exemple, hom es pot topar amb la tortuga mediterrània (*Testudo hermanni hermanni*).

Gràcies al pinar que hi ha darrere la platja, aquesta zona també és un ambient ideal per a un dels altres vertebrats que viu al Parc: el mart (*Martes martes*). Aquest mamífer de la família dels mustèlids és abundant al Parc i, en general, a Menorca, però a causa del seu comportament nocturn i silenciós és rara la seva observació directa. Tot i això, es pot notar la seva presència a través dels seus petits excrements, de formes i tonalitats variables segons la dieta de la temporada, normalment deixats sobre roques o parets seques per tal de marcar el territori (vegeu foto adjacent).

DINS LA MAR

La cala de sa Torreta té un fons sobretot arenós, amb algunes zones de posidònia (vegeu foto adjacent, on també es poden observar morets (*Chromis Chromis*) nedant damunt la praderia). Més cap a mar oberta la posidònia és molt abundant, la qual cosa queda palesa per la gran quantitat de restes de la planta amb què queda coberta la platja cada hivern, quan comencen els temporals. Aquesta planta marina fa una funció protectora de l'arena de les platges, tant perquè frena l'onatge quan és viva a dins l'aigua, com perquè evita que l'aigua s'endugui l'arena quan és morta damunt la platja. A més, les praderies que forma sota l'aigua alberguen gran quantitat d'éssers vius, entre els quals s'hi troben alguns briozous de color vermell, rosat o blanc que creixen sobre els rizomes (arrels).

A la zona litoral rocosa de la cala hi viuen diverses espècies d'algues del gènere *Cystoseira*, i hi és molt abundant *Cystoseira crinita*, d'una tonalitat vermellosa amb eixos negres i llargs gràcies als quals suporta un elevat grau de sedimentació.

HISTÒRIA I SINGULARITATS

La platja de sa Torreta rep el nom del lloc a qui corresponen les terres adjacents (sa Torreta), dins les quals i a pocs metres de les cases del lloc s'hi troba un interessant poblat talaiòtic (pobladors de Menorca cap al 1200 aC) on es conserva el talaiot, el recinte de taula i quatre cases. El talaiot és de planta oval i esglaonat i possiblement tenia una cambra superior, i la taula, amb 4 m i 30 cm és la segona més alta de Menorca. Per visitar aquest jaciment cal tenir un permís de la direcció del Parc i dels propietaris.

Més a prop de la platja i damunt del sistema dunar establitzat per la repoblació de pins hi ha les restes d'una trinxera de la Guerra Civil. Actualment, des d'aquesta trinxera no es pot albirar correctament la platja ni l'entrada a la cala, fet que confirma que la repoblació fou posterior a la Guerra Civil.

Finalment, dos bons exemples de típiques casetes de vorera custodien la platja a banda i banda. A l'extrem nord hi ha una antiga caseta dedicada a l'hivernada d'una embarcació, i damunt el turonet que limita la platja pel sud hi ha un bell exemple de caseta de vorera que encara avui dia s'utilitza per anar a romandre els dies d'estiu.